II

*(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)*

# RÅD

## RÅDETS DIREKTIV

**af 18. december 1978**

**om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for dyrlæger, omfattende foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser**

(78/1026/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 49, 57, 66 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

i henhold til traktaten er enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling på området etablering og tjenesteydelser forbudt fra overgangsperiodens udløb; det således gennemførte princip for national behandling vedrører bl.a. udstedelse af en eventuelt fornøden tilladelse til at optage og udøve virksomhed som dyrlæge samt indmeldelse eller medlemsskab af faglige organisationer eller organer;

det forekommer dog tilrådeligt at fastsætte visse bestemmelser, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser på dyrlægeområdet;

i henhold til traktaten må medlemsstaterne ikke yde nogen form for støtte, som vil kunne fordreje etableringsvilkårene;

artikel 57, stk. 1, i traktaten foreskriver, at der skal vedtages direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser; dette direktiv sigter mod anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som giver adgang til at udøve virksomhed som dyrlæge;

i betragtning af de forskelle, der for øjeblikket består mellem medlemsstaterne med hensyn til dyrlægeuddannelsens form og varighed, er det nødvendigt at fastsætte visse samordningsbestemmelser med det formål at gøre det muligt for medlemsstaterne at foretage en gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser; denne samordning er gennemført ved Rådets direktiv 78/1027/EØF af 18. december 1978 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som dyrlæge (4);

da et direktiv om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser ikke nødvendigvis medfører en indholdsmæssig ligestilling af de uddannelser, som disse eksamensbeviser vedrører, bør der, hvad angår benyttelsen af titler på grundlag af uddannelser, kun gives tilladelse til at benytte disse på hjemlandets eller det seneste opholdslands sprog;

for at forenkle de nationale myndigheders gennemførelse af dette direktiv kan en medlemsstat foreskrive, at de personer, der opfylder de i dette direktiv krævede uddannelsesbetingelser, sammen med deres uddannelsesbevis skal forelægge et certifikat, der er udstedt af de kompetente myndigheder i hjemlandet eller det seneste

(1) EFT nr. C 92 af 20. 7. 1970, s. 18.
(2) EFT nr. C 19 af 28. 2. 1972, s. 10.
(3) EFT nr. C 60 af 14. 6. 1971, s. 3.

(4) Se side 7 i denne Tidende.

opholdsland, og hvori det attesteres, at disse beviser virkelig er de i direktivet omhandlede;

ved udførelse af tjenesteydelser udgør kravet om indmeldelse i eller medlemsskab af faglige organisationer eller organer, der er knyttet til udøvelse af en virksomhed af regelmæssig og varig karakter i værtslandet, ubestrideligt en ulempe for tjenesteyderen på grund af hans virksomheds midlertidige karakter; kravet bør derfor frafaldes; dog må i så fald tilsynet med den faglige disciplin, der er omfattet af disse faglige organisationers eller organers kompetence, sikres; med henblik herpå bør der med forbehold af anvendelsen af artikel 62 i traktaten åbnes mulighed for at pålægge den begunstigede indberetningspligt over for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der er værtsland med hensyn til udførelsen af tjenesteydelser;

med hensyn til vandel og hæderlighed må der skelnes mellem de krav, der kan stilles til på den ene side den første adgang til erhvervet, og på den anden side dets udøvelse;

hvad angår lønnet udøvelse af virksomhed som dyrlæge omfatter Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet [1] ikke særlige bestemmelser om, hvilke erhverv der er undergivet forskrifter vedrørende vandel og hæderlighed, faglig disciplin og benyttelse af titler; de pågældende forskrifter anvendes eller kan bringes til anvendelse såvel på lønmodtagere som på selvstændige, alt efter hvilken medlemsstat det drejer sig om; udøvelse af virksomhed som dyrlæge er i samtlige medlemsstater betinget af besiddelse af et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis for dyrlæger; denne virksomhed udøves såvel af selvstændige som af lønmodtagere, eller endog af de samme personer skiftevis som lønmodtagere og som selvstændige i løbet af deres faglige karriere; for i fuldt omfang at fremme den frie bevægelighed for disse erhvervsudøvere inden for Fællesskabet forekommer det således nødvendigt at udvide anvendelsen af dette direktiv til også at gælde dyrlæger, der er lønmodtagere —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

## KAPITEL I

## ANVENDELSESOMRÅDE

### *Artikel 1*

Dette direktiv finder anvendelse på virksomhed som dyrlæge.

---

[1] EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

## KAPITEL II

## EKSAMENSBEVISER, CERTIFIKATER OG ANDRE KVALIFIKATIONSBEVISER FOR DYRLÆGER

### *Artikel 2*

Hver medlemsstat anerkender de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, der udstedes til medlemsstaternes statsborgere af de øvrige medlemsstater i overensstemmelse med artikel 1 i direktiv 78/1027/EØF, og som er anført i artikel 3, ved på sit område at tildele dem samme virkning som de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, den selv udsteder, for så vidt angår adgang til og udøvelse af virksomhed som dyrlæge.

Når et af de i artikel 3 nævnte eksamensbeviser, certifikater eller andre kvalifikationsbeviser er udstedt inden gennemførelsen af dette direktiv, skal det ledsages af en attestation fra de kompetente myndigheder i udstedelseslandet gående ud på, at det er i overensstemmelse med artikel 1 i direktiv 78/1027/EØF.

### *Artikel 3*

De i artikel 2 omhandlede eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser er følgende:

a) *i Tyskland:*

1. Zeugnis über die tierärztliche Staatsprüfung (bevis for statseksamen for dyrlæger), der udstedes af de kompetente myndigheder;
2. de attestationer fra de kompetente myndigheder i Forbundsrepublikken Tyskland, som bekræfter, at kvalifikationsbeviser, udstedt efter den 8. maj 1945 af de kompetente myndigheder i Den tyske demokratiske Republik, er ligestillet med det i punkt 1 nævnte kvalifikationsbevis;

b) *i Belgien:*

le diplôme légal de docteur en médecine vétérinaire — wettelijk diploma van doctor in de veeartsenijkunde of doctor in de diergeneeskunde, udstedt af statens universiteter, det centrale bedømmelsesudvalg eller af statens bedømmelsesudvalg for universitetsundervisning;

c) *i Danmark:*

bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab (cand.med.vet.) fra Den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole;

d) *i Frankrig:*

le diplôme de docteur-vétérinaire d'État;

e) *i Irland:*

1. eksamensbevis som Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB);

2. the Diploma of membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS), udstedt efter aflæggelse af eksamen efter et fuldt studieforløb på en veterinærskole i Irland.

f) *i Italien:*

il diploma di laurea di dottore in medicina veterinaria accompagnato dal diploma d'abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria, udstedt af undervisningsministeren på grundlag af resultaterne af den kompetente statslige eksamenskomités bedømmelse;

g) *i Luxembourg:*

1. le diplôme d'État de docteur en médecine vétérinaire, udstedt af statens eksamenskomité og påtegnet af undervisningsministeren;
2. eksamensbeviser fra en højere veterinærskole, udstedt i et af fællesskabslandene, og som i dette giver adgang til praktikanttjeneste uden at give adgang til at udøve virksomhed som dyrlæge, når et sådant eksamensbevis er anerkendt af undervisningsministeren i henhold til lov af 18. juni 1969 om højere undervisning og anerkendelse af udenlandske eksamensbeviser og grader inden for den højere undervisning, ledsaget af en attestation for praktikanttjeneste med påtegning af sundhedsministeren;

h) *i Nederlandene:*

1. het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig examen (eksamensbevis for bestået veterinærmedicinsk eksamen);
2. getuigschrift van met goed gevolg afgelegd veeartsenijkundig examen (eksamensbevis for bestået veterinærmedicinsk eksamen);

i) *i Det forenede Kongerige:*

»the degrees« (eksamensbeviser som):

Bachelor of Veterinary Science (BVSc.),

Bachelor of Veterinary Medicine (Vet.MB eller BVet.Med.),

Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM and S eller BVMS),

the Diploma of membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS), udstedt efter aflæggelse af eksamen efter et fuldt studieforløb på en veterinærskole i Det forenede Kongerige.

## KAPITEL III

## ERHVERVEDE RETTIGHEDER

### *Artikel 4*

Hver medlemsstat anerkender som tilstrækkeligt bevis for de af medlemsstaternes statsborgere, hvis eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser ikke opfylder samtlige de mindste krav til uddannelse, der er fastsat i artikel 1 i direktiv 78/1027/EØF, de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, der er udstedt af disse medlemsstater før gennemførelsen af direktiv 78/1027/EØF, vedlagt en attestation, der bekræfter, at disse statsborgere faktisk og retmæssigt har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst 3 på hinanden følgende år i løbet af de 5 år, der går forud for attestationens udstedelse.

## KAPITEL IV

## BENYTTELSE AF AKADEMISK TITEL

### *Artikel 5*

1. Med forbehold af artikel 13 sikrer de medlemsstater, der er værtsland (i det følgende benævnt »værtsland«), at medlemsstaternes statsborgere, som opfylder de i artikel 2 og 4 fastsatte betingelser, har ret til at benytte deres retmæssige akademiske titel og eventuelt en forkortelse for den, fra den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland (i det følgende benævnt »hjemland eller seneste opholdsland«), og på denne stats sprog. Værtslandene kan foreskrive, at denne titel skal efterfølges af navn og sted på den institution eller det bedømmelsesudvalg, der har tildelt den.

2. Såfremt den akademiske titel fra hjemlandet eller det seneste opholdsland i værtslandet kan forveksles med en titel, som i denne stat kræver en supplerende uddannelse, som indehaveren ikke har erhvervet, kan værtslandet foreskrive, at indehaveren skal benytte sin titel fra hjemlandet eller det seneste opholdsland i en passende udformning, som dette værtsland angiver.

## KAPITEL V

## BESTEMMELSER, SOM SKAL LETTE DEN FAKTISKE UDØVELSE AF RETTEN TIL ETABLERING OG FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER PÅ DET VETERINÆRE OMRÅDE

### A. Særlige bestemmelser om etableringsret

### *Artikel 6*

1. Værtslandet, som af sine egne statsborgere kræver bevis for vandel og hæderlighed for den første adgang til de i artikel 1 nævnte former for virksomhed, skal for statsborgere fra andre medlemsstater som tilstrækkeligt bevis godkende en attestation udstedt af en kompetent myndighed i hjemlandet eller det seneste opholdsland,

og hvori det bekræftes, at de betingelser vedrørende vandel og hæderlighed, der i denne medlemsstat stilles for adgangen til de pågældende former for virksomhed er opfyldt.

2. Såfremt der ikke af hjemlandet eller det seneste opholdsland stilles krav om bevis for vandel og hæderlighed for den første adgang til de pågældende former for virksomhed, kan værtslandet af statsborgere fra hjemlandet eller det seneste opholdsland kræve en udskrift af strafferegisteret eller i mangel heraf et tilsvarende dokument udstedt af en kompetent myndighed i hjemlandet eller det seneste opholdsland.

3. Såfremt værtslandet har kendskab til alvorlige og konkrete forhold, der, inden den pågældende etablerede sig i denne stat, har foreligget uden for dens område, og som i dette værtsland vil kunne få følger for adgangen til de pågældende former for virksomhed, kan den underrette hjemlandet eller det seneste opholdssted herom.

Hjemlandet eller det seneste opholdsland undersøger rigtigheden af forholdene. Myndighederne i denne stat bestemmer selv arten og omfanget af de undersøgelser, der skal foretages, og meddeler værtslandet de slutninger, de drager heraf med hensyn til de attestationer eller dokumenter, som de har udstedt.

4. Medlemsstaterne sørger for, at de afgivne oplysninger behandles fortroligt.

*Artikel 7*

1. Såfremt der i værtslandet gælder administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om opfyldelse af krav vedrørende vandel og hæderlighed, herunder bestemmelser om disciplinare sanktioner i tilfælde af grov forsømmelse eller skødesløshed i udøvelsen af erhvervet eller domfældelse for lovovertrædelser i forbindelse med udøvelsen af en af de i artikel 1 nænvte former for virksomhed, fremsender hjemlandet eller det seneste opholdsland til værtslandet de nødvendige oplysninger om faglige og administrative foranstaltninger eller sanktioner, der er truffet over for den pågældende, såvel som de strafferetlige sanktioner, der vedrører udøvelsen af erhvervet i hjemlandet eller det seneste opholdsland.

2. Såfremt værtslandet, har kendskab til alvorlige og konkrete forhold, der, inden den pågældende etablerede sig i denne stat, har foreligget uden for dens område, og som i dette værtsland vil kunne få følger for udøvelsen af de pågældende former for virksomhed, kan den underrette hjemlandet eller det seneste opholdsland, herom.

Hjemlandet eller det seneste opholdsland undersøger rigtigheden af forholdene. Myndighederne i denne stat bestemmer selv arten og omfanget af de undersøgelser, der skal foretages, og meddeler vætslandet de slutninger, de drager heraf med hensyn til de oplysninger, som de har fremsendt i henhold til stk. 1.

3. Medlemsstaterne sørger for, at de afgivne oplysninger behandles fortroligt.

*Artikel 8*

Såfremt et værtsland af sine egne statsborgere kræver dokumentation for fysisk og psykisk sundhed for adgang til eller udøvelse af de i artikel 1 nævnte former for virksomhed, skal denne stat som tilstrækkelig bevis i så henseende godkende fremlæggelse af det dokument, der kræves i hjemlandet eller det seneste opholdsland.

Såfremt hjemlandet eller det seneste opholdsland ikke kræver dokumentation af denne art for adgang til eller udøvelse af den pågældende form for virksomhed, godkender værtslandet for statsborgere fra hjemlandet eller det seneste opholdsland en attestation, der er udstedt af en kompetent myndighed i denne stat svarende til attestationerne i værtslandet.

*Artikel 9*

De i artikel 6, 7 og 8 omhandlede dokumenter må ved fremlæggelsen ikke være mere end 3 måneder gamle.

*Artikel 10*

1. Proceduren for godkendelse af den begunstigedes adgang til de i artikel 1 nævnte former for virksomhed i overensstemmelse med artikel 6, 7 og 8 skal afsluttes så hurtigt som muligt og senest 3 måneder efter fremlæggelsen af samtlige akter vedrørende den pågældende, med forbehold af de forsinkelser, der måtte opstå som følge af en eventuel klage efter gennemførelsen af denne procedure.

2. I de i artikel 6, stk. 3, og artikel 7, stk. 2, omhandlede tilfælde bevirker en anmodning om fornyet undersøgelse, at den i stk. 1 omhandlede frist stilles i bero.

Den medlemsstat, der bliver hørt, skal afgive sit svar inden 3 måneder. Såfremt dette ikke sker, kan den medlemsstat, der er værtsland, drage konsekvensen af de alvorlige og konkrete forhold, den har kendskab til.

Værtslandet fortsætter den i stk. 1 nævnte procedure straks efter modtagelsen af dette svar eller fra udløbet af denne frist.

*Artikel 11*

Såfremt et værtsland af sine egne statsborgere kræver aflæggelse af ed eller et højtideligt løfte for adgang til

eller udøvelse af en af de i artikel 1 omhandlede former for virksomhed, og såfremt udformningen af denne ed eller dette løfte ikke er brugbar for statsborgere fra de øvrige medlemsstater, drager denne stat omsorg for, at en passende og dækkende udformning kan forelægges for de pågældende.

## B. Særlige bestemmelser om udveksling af tjenesteydelser

### *Artikel 12*

1. Såfremt en medlemsstat af sine egne statsborgere kræver enten en tilladelse eller indmeldelse i eller medlemsskab af en faglig organisation eller et fagligt organ med hensyn til adgang til eller udøvelse af de i artikel 1 nævnte former for virksomhed, skal denne medlemsstat fritage medlemsstaternes statsborgere for opfyldelsen af disse krav for så vidt angår tjenesteydelser.

Den begunstigede udfører tjenesteydelser med samme rettigheder og pligter som statsborgerne i værtslandet; han er bl.a. undergivet de disciplinære bestemmelser af faglig eller administrativ karakter, der er gældende i denne medlemsstat.

Med henblik herpå og som supplement til den i stk. 2 omhandlede erklæring om tjenesteydelser kan medlemsstaterne for at gøre det muligt at anvende de disciplinære bestemmelser, der gælder på deres område, bestemme, at der skal ske enten en midlertidig indmeldelse, der finder sted automatisk, i eller et pro forma medlemsskab af en faglig organisation eller et fagligt organ eller en registrering, på betingelse af at disse foranstaltninger ikke på nogen måde forsinker eller komplicerer tjenesteydelsen eller medfører yderligere omkostninger for den, der yder tjenesterne.

Såfremt værtslandet træffer en foranstaltning i medfør af andet afsnit eller har kendskab til forhold, der er i strid med disse bestemmelser, giver den omgående meddelelse herom til den medlemsstat, i hvilken den begunstigede er etableret.

2. Værtslandet kan foreskrive, at den begunstigede afgiver en forudgående erklæring om sin tjenesteydelse til de kompetente myndigheder, såfremt udførelsen af denne ydelse medfører et midlertidigt ophold på dens område. Værtslandet kan i alle tilfælde kræve, at en dyrlæge, der er etableret i en anden medlemsstat, afgiver en forudgående erklæring om en tjenesteydelse, der består i udstedelse af en recept eller en veterinærattest uden undersøgelse af dyrene, for så vidt dette er tilladt ifølge de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser samt de faglige regler i værtslandet.

Værtslandet, som kræver en sådan forhåndserklæring, træffer de nødvendige foranstaltninger til, at denne i givet fald kan dække en række tjenesteydelser, der præsteres inden for samme område og gælder for en eller flere modtagere i en given periode, som dog ikke kan overstige et år.

I hastende tilfælde kan denne erklæring afgives så hurtigt som muligt, efter at tjenesteydelsen er udført.

3. I medfør af stk. 1 og 2 kan et værtsland af den begunstigede kræve et eller flere dokumenter indeholdende følgende oplysninger:

— den i stk. 2 omhandlede erklæring,

— en attestation, der bekræfter, at den begunstigede retsmæssigt udøver de omhandlede former for virksomhed i den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret,

— en attestation for, at den begunstigede er i besiddelse af det eller de eksamensbeviser, certifikater eller andre kvalifikationsbeviser, som kræves for den pågældende tjenesteydelse, og som er nævnt i dette direktiv.

4. Det eller de i stk. 3 nævnte dokumenter må ved fremlæggelsen ikke være mere end 12 måneder gamle.

5. Såfremt en medlemsstat helt eller delvis, midlertidigt eller definitivt, fratager en af sine egne statsborgere eller en statsborger fra en anden medlemsstat, der er etableret på dens område, retten til at udøve de i artikel 1 omhandlede former for virksomhed, drager den i givet fald omsorg for, at den i stk. 3, andet led, omhandlede attestation inddrages midlertidigt eller definitivt.

## C. Fælles bestemmelser om retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser

### *Artikel 13*

Såfremt der i et værtsland findes bestemmelser om benyttelsen af den erhvervstitel, der hører til en af de i artikel 1 omhandlede former for virksomhed, benytter statsborgere fra de øvrige medlemsstater, som opfylder de i artikel 2 og 4 fastsatte betingelser, den erhvervstitel, som i værtslandet svarer til deres uddannelsesniveau, og gør brug af forkortelsen for denne titel.

### *Artikel 14*

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at gøre det muligt for de begunstigede at få oplysning om veterinærlovgivningen samt i givet fald om de erhvervsetiske regler i værtslandet.

I dette øjemed kan de oprette informationskontorer, hvor de begunstigede kan få de nødvendige oplysninger. I tilfælde af etablering kan medlemsstater, der er værts-

lande, pålægge de begunstigede at tage kontakt med disse kontorer.

2. Medlemsstaterne kan oprette de i stk. 1 omhandlede kontorer hos de kompetente myndigheder og organer, som de udpeger inden for den i artikel 18, stk. 1, fastsatte frist.

3. Medlemsstaterne drager omsorg for, at de begunstigede i givet fald, i deres egen og i deres klienters interesse, erhverver sig de for udøvelsen af deres faglige virksomhed i værtslandet nødvendige sprogkundskaber.

## KAPITEL VI

## AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

### *Artikel 15*

Værtslandet kan i tilfælde af begrundet tvivl af en anden medlemsstats kompetente myndigheder kræve en bekræftelse på ægtheden af de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som er udstedt i denne medlemsstat og omhandlet i kapitel II, samt en bekræftelse på, at den begunstigede opfylder alle de i direktiv 78/1027/EØF fastsatte uddannelsesbetingelser.

### *Artikel 16*

Medlemsstaterne udpeger inden for den i artikel 18, stk. 1, fastsatte frist de myndigheder og organer, der er bemyndiget til at udstede eller modtage de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, samt de dokumenter og oplysninger, som er omhandlet i dette direktiv, og underretter omgående de andre medlemsstater og Kommissionen herom.

### *Artikel 17*

Dette direktiv finder ligeledes anvendelse på statsborgere i medlemsstaterne, som i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 1612/68 som lønmodtagere udøver eller agter at udøve de i artikel 1 nævnte former for virksomhed.

### *Artikel 18*

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden 2 år efter dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

### *Artikel 19*

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1978.

*På Rådets vegne*

H.-D. GENSCHER

*Formand*